Ч. 227 (12.883). Львів, субота 10. жовтня 1931. Pocztowa opłata załacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

На допомогу „Просвіті".

Внутрішня позичка „Просвіти" одним із засобів санування господарських відносин у Т-ві.

Вже зі звіту з пресової анкети, що відбулася в „Просвіті" минулого тижня, нашим читачам відомо, що Головний Виділ Т-ва розписав внутрішню позичку для санування фінансових труднощів „Просвіти". Ініціятором і душею цієї акції був невіджалуваний голова Т-ва, пок. **Михайло Галущинський**. Він сам укладав і заклик до українського громадянства в цій справі. Перевівши друкарську коректу цього заклику, Покійний попав у важку недугу, яка й скінчилася катастрофою. Словом, справа внутрішньої позички для „Просвіти" була останньою, закроєною на великі розміри, акцією Покійного для рятування Т-ва. Томуто всі товариші співпраці Покійника у „Просвіті", беручись за реалізацію цього великого почину свого незабутнього Голови, підійшли до переводження позички в життя як до виконування одного з просвітних заповітів довголітнього незрівняного керманича культурно-освітнього руху на нашій землі.

Передруковуючи далі заклик покійного голови „Просвіти" в справі позички, ми апелюємо до нашого громадянства, щоби воно поставилось поважно та гідно до цього тепер уже позагробового голосу нашого чільного діяча і передового громадянина-патріота, яким був пок. Михайло Галущинський, та щоби вповні підтримало цей перший поважний крок на шляху рятування матері українських установ „Просвіти". Цей заклик, написаний і підписаний пок. **М. Галущинським**, виглядає так:

Львів, у вересні 1931.

„Ваша Всечесносте! Відновлення по війні великої просвітянської організації і видавництва книжок, ведення освітньої праці в краю та відреставрування зруйнованих війною маєтків Товариства „Просвіта" при слабій підтримці з боку громадянства, спричинило велике обдовження Товариства „Просвіта" у Львові. Між іншим треба було відреставрувати господарську школу в Милованні, в якій понищено давне шкільне та господарське уладження і приладдя, так, що сліду з нього не остало; треба було побудувати і перебудувати господарські будинки та направити основно шкільний, поставити огорожу, подбати за гігієнічну для учнів воду, за яку там дуже трудно. Ця відбудова тяжить з відсотками до нині квотою 98.552 зол., але зате йде школа, виростають кадри сільської інтелігенції, вмілих працьовників села. Далі треба було зреставрувати нарушений бомбою львівський будинок Товариства та відновити його в цілости, бо загрожував небезпекою. Кошти реконструкції і ремонту, наказаного магістратом, виносили около 40.000 зол. Так само треба було відновити стипендійні фонди, бо хоч вони обезцінилися без вини „Просвіти", а проте годі було допустити, щоби імена і воля фондаторів пішли в непамять. На це обтяжено „Просвіту" сумою 63.000 зол. Фахові освітні журнали дали 40.000 зол. недобору, на видавництва затягнено довг у висоті 100.000 зол., а за книжки Оренштайна винна „Просвіта" 200.000 зол. До того слід дочислити відсотки, які доходили у попередніх літах до 25 проц., так, що довги Товариства перевищають сьогодні суму 600.000 зол. Всі ті довги затягнено з конечности для уможливлення „Просвіті" вести її важку і потрібну для народу освітню працю. Відсотки від цілої суми виносять тепер 66.000 зол. річно так, що Товариство при дотеперішних доходах може лише з трудом сплачувати відсотки, а довгів амортизувати не в силі. Довги в переважній части загіпотековані і мусять бути сплачувані піврічними ратами. А це спричинює потребу затягання нових довгів і нових тягарів.

Колиб Товариство не потребувало сплачувати таких високих відсотків, то при дотеперішних доходах могло-б замість відсотків сплачувати річно 1/10 часть свого довгу і таким чином за 10 літ сплатити цілий довг. Але такої великої і в додатку безпроцентової позички не може дати ні одна фінансова інституція. Зате може це зробити ціле громадянство, даючи „Просвіті" потрібні, безпроцентові позички на таких умовинах:

1. Т-во „Просвіта" приймає позички рівними квотами подільними через 5, нпр. по 5, 10, 15, 20, 25 і т. д. золотих, на які видасть друковані довжні грамоти. Грамоти будуть виставлені на 5 і 10 золотих. Позичаючий дістане таку скількість грамот, яка буде відповідати своєю сумою присланій сумі.

2. Довжна грамота буде виставлена на імя тої особи, чи установи, що дала „Просвіті" позичку. Перенесення якихнебудь прав, що випливають з довжньої грамоти на третю особу, може наступити тільки за згодою Товариства „Просвіта" у Львові.

3. Довжні грамоти доручить Т-во „Просвіта" до 14 днів після сплачення цілої в заяві поданої позички. На випадок, коли позичаючий повідомить Товариство, що не може з якихнебудь причин сплачувати дальших рат позички, Товариство вишле довжну грамоту на вплачену вже квоту.

4. Сплату позички Товариство „Просвіта" забезпечує своїм цілим недвижимим майном.

5. Сплата позички наступить в цілости одноразово за 5 літ від дати виставлення грамоти в золотих польських. Товариство „Просвіта" може однак і скорше сплатити цю позичку. Про день виплати Т-во „Просвіта" повідомить вірителя 14 днів наперед.

6. Виплата позички відбувається за зворотом довжної грамоти в касі Товариства або на бажання почтою.

7. Претенсія з титулу позички передавнюється з упливом трьох літ від дня висилки повідомлення про речинець сплати.

8. Точної сплати довжних грамот буде наглядати Ревізійна Комісія Товариства, а Головний Виділ буде кожного року давати на Загальнім Зборі і в пресі звідомлення з перебігу позички та її сплат.

Товариство „Просвіта", звертаючися до громадянства за допомогою, не вимагає жертви, але зворотного вкладу, який сплатить самими відсотками від дотеперішніх зобовязань.

Члени і прихильники Т-ва „Просвіта" відповідальні за його долю можуть такими дрібними позичками навіть протягом одного місяця покрити цілий дотеперішній довг без ніякої шкоди для себе за винятком незначної страти у відсотках й уможливити Товариству розвинення інтензивної освітньої праці, яка в своїх наслідках принесе стократно більші користи, як та мінімальна втрата у відсотках.

Це реальний, скорий і доцільний спосіб санування фінансів „Просвіти" і ми віримо, що Ваша Всечесність, не хотячи допустити до руїни найстаршого і найбільше заслуженого Товариства, не відмовите своєї помочі і причинетеся хочби й дрібною позичкою до двигнення „Просвіти" з матеріяльного занепаду.

Долучену заяву просимо виповнити і підписану передати разом із декларованою квотою або першою її ратою віддавцеві цеї відозви згл. переслати почтою. Товариство після одержання цілої здекларованої в заяві позички вишле відворотною почтою належито остемпльований довжний скрипт".

Слідує підпис: **М. Галущинський, голова „Просвіти"**, а далі підпис секретаря.

•

Декларація позички виглядає так:

„До Товариства „Просвіта" у Львові.

ЗАЯВА!

Підписаний зобовязується зложити на віддовження Товариства „Просвіта" у Львові суму . . . . . зол. титулом безпроцентової позички, забезпеченої довжною грамотою нараз дня . . . . . 193 . . . р., зглядно місячними ратами по . . . . . зол. найдальше до дня . . . . . 193 . . . р. і заявляє, що йому є знані всі умовини, на яких Товариство „Просвіта" позичку затягає.

Першу рату в квоті . . . . . зол. складає підписаний при передачі цеї заяви.

У . . . . дня . . . . 193 . . . р.

. . . .

Місцевість: . . . . . . Почта: . . . . . .

Про положення в Анґлії.

(Докінчення.)

Авторитетний знавець анґлійських справ **Стід (Steed)** в одній зі своїх статтей, опублікованих цими днями, головно цим страхом перед зміною настроїв у мас, пояснює домагання консерватистів щодо негайного розписання виборів. Після 1. січня 1932 року, коли маси анґлійської людности відчують на собі тягар нових фінансових розпорядків теперішнього правительства Мекдональда, очевидно шанси консерватистів на перемогу в виборах значно зменшаться.

Друга основна причина, що примушує консерватистів поспішати з виборами, — це їх бажання провести, на випадок перемоги їх партії, закони про охорону анґлійської промисловости та хліборобства перед закордонною конкуренцією. Після того, як анґлійська валюта відірвалася від золотого рівня, питання про охоронні мита не стоїть так гостро, бо тепер анґлійські товари стають „дешевші". Охоронні мита це збільшилиб загрозу дорожнечі в Анґлії, — так міркують анґлійські ліберали та провідники Робітничої Партії.

Як би там не було, виборів мабуть не вдасться відкласти, навіть колиб мусіли пожертвувати співробітництвом Мекдональда, Сновдена, Семюеля й ін. Маючи надію дістати абсолютну більшість у парляменті, консерватисти нерадо дивляться на велику опозиційну робітничу партію, яка має більше послів, ніж вони, і їх в такім положенні не тішить навевне співробітництво лібералів та маленької Мекдональдової групи.

Анґлійське правительство мусіло надати законом право державному банкові не міняти паперових грошей на золото. Оскільки з цим у тісному звязку стоїть можливість інфляції і піднесення цін в Анґлії, то слідом за цим падуть докази Мекдональдових прихильників, що нібито від скорочень витрат на безробітних не страждатимуть найбідніші верстви суспільности в Анґлії.

Для робітничої партії в Анґлії є в принципі не до принятті така реформа фінансів, яка лягає найбільшим тягарем на убогі верстви. Хоч анґлійське робітництво вже від часу ґенерального страйку 1927 року перебуває в стані оборони супроти капіталу, бо обстоює задержання дотеперішнього рівня зарібків, всеж маси анґлійського пролетаріяту не могли піти за Мекдональдом, який своєю тактикою нібито хоче сказати: не чекаймо, поки нам, робітникам, капіталісти продиктують у бою свої умовини праці, а обмежім самі свої вимоги, без боротьби. Робітництво в Анґлії може зрозуміти необхідність того чи іншого політичного кроку, але ніяк не погодиться виправдати свого недавнього провідника, який проти широких мас своїх недавніх однопартійців, разом із своїми вчорашніми противниками пробує накинути свою волю робітничій партії.

Звичайно, в іншій країні, менше вироблений політично й морально, після такого нечуваного кроку, який зробив Мекдональд із своїми товаришами, булоб багато крику на „зрадників", „наймитів капіталу", „лакеїв імперіялізму" і т. д. на адресу Мекдональда та його малої групи прихильників. Але в Анґлії уміють відділювати особисте від ідеольоґічного. Орган анґлійської робітничої партії „Daily Herald" критикує

діяльність Мекдональда, але наперед зазначує, що не підозріває чесности поглядів і щирости намірів бувшого провідника робітничої партії.

Справа внутрішніх відносин в Англії має для нас, українців, неабияке практичне значіння. Можемо сказати, що також **nostra res agitur** у тій боротьбі до англійського парляменту.

Не треба забувати, що з англійських політичних партій єдино робітнича партія, на чолі з бувшим міністром закордонних справ Артуром Гендерсоном поставилася без застережень в обороні прав українського народу. Треба взяти на увагу, що англійська консервативна преса на чолі з найбільшим щоденником **„Times"** не займає до нас прихильної позиції. В контрасті до цього стоять такі діла членів робітничої партії, як посол Сесіль Мейлон (**Cecil Malone**), який дає свої передмови до книжок, що описують положення українців, як доповіди послів Дейвіса і Барра, що вийшли оце в Льондоні, про ситуацію у Сх. Галичині. Уже тепер, після відходу Гендерсона від влади, та справа, про яку ми сподівалися почути обєктивне й авторитетне слово Союзу Народів, ніби приспана, навіть міністр закордонних справ льорд Рідінг не був у Женеві на останній сесії Союзу Народів.

Це мусимо ствердити, як факт, що англійське робітниче правительство не дивилося крізь пальці на вчинки диктатур у Европі і завсіди старалося обороняти інтереси слабших і покривджених. Цього не можна сказати про політику консервативної партії, яка була схильна легковажити інтереси західньо-української людности задля притягнення Польщі до протибільшовицького бльоку.

Ми, знаючи добре, що польсько-російське суперництво фатально розвязувалось і буде розвязуватись коштом українського народу, його праці та природніх багацтв української землі, не можемо бути до цих справ рівнодушними і байдужими.

Тому природно, що й у Англії шукаємо прихильників у тих силах, які щиро й недвозначно нам сприяють.

В. Подорожній.

Нові податки.

Засідання скарбової комісії сойму. — Виступ посла З. Пеленського. — Поради й перестороги — як горох об стіну...

В середу, 7. ц. м. почали радити комісії сойму над переказаними їм пленумом сойму урядовими проектами законів. І так засідала комісія правнича, адміністраційна, комунікаційна, бюджетова та скарбова. Як відомо, уряд приготовив чисту інфляцію нових податків, якими хоче рятувати Польщу від крізи. Нове обтяження податками широких мас має дати урядові нові гроші, має зрівноважити дефіцитовий бюджет. І так вплинули від уряду проекти: 1) новеля до доходового податку, 2) надзвичайний додаток до податку доходового, або т. зв. податок крізи, 3) податок від вина і січеного меду, 4) податок від пива. Крім цих податків вже після засідання сойму доручено президії сойму ще цілий ряд нових податкових внесків, — податок від нерухомостей, податок від льокалів, податок від електричного освітлення, підвищення стемплевих оплат, новеля до промислового податку (оборотового) і т. д. Цей цілий ряд податків має обтяжити населення новими 100 мілінами золотих.

Дня 7. жовтня п. р. скарбова комісія розглядала дві новелі до доходових податків. Перший проект — це зміна дефініції, що таке „тантієма", себто винагороди, які доходять до величезних сум для членів надзірних рад та ревізійних комісій ріжних акційних спілок. Дотеперішній закон не означував докладно, що треба розуміти під словом тантієма і від вплачування податку від тих великих доходів панове члени надзірних рад уміли відхилятися. Як відомо, тантієми для поодиноких осіб, членів надзірних рад, акційних спілок і т. п. дуже часто виносять по 100 і більше тисяч (!) у рік. З недокладного означення в законі, що це тантієма, вийшло таке, що в р. 1928-29 стягнули всіх податків у цілій Польщі від тантієм 277.952 зол., а в р. 1929-30 лише 245.078. Цього вже було забагато і урядові, тому уряд прийшов з проектом, який докладно прецизує поняття тантієми. Доходи держави з податків від тантієм, як каже уряд, принесуть 6 мілінів зол. Проти обтяження податками осіб, що мають найбільші доходи ніхто не має застережень.

Другий податок — як вже сказано „податок крізовий" — має обтяжити широкі верстви населення. В дискусії над цим законопроектом в імені Українського Клюбу забрав голос пос. *З. Пеленський* і виказав, що в часі крізи не можна рятувати державного скарбу новими податками, бо це доведе хіба до збільшення господарської крізи. Навпаки, треба зменшувати податки, коли дійсно хочеться рятувати населення від нужди, а не обтяжувати його новими. Новий законопроект передбачує збільшення доходового податку 0.5 при доході понад 1.500 до 3.00 зол., а від 3.600 до 10.000 зол. 1 прц. Як у нас податкові уряди уміють виказати, хто має 1.500 зол. доходу, то про це вміли би багато розказати наші ремісники, а то й селяни, котрих господарства до 15 гектарів є, згідно з законом, звільнені від доходового податку. Уряди скарбові вже виспеціялізувалися у тім напрямі і всі зізнання податників згори признають недостаточними та оцінюють доходи громадян на підставі власних „засад". Отже весь тягар паде на найширші маси населення, які мають доходи заледве на прожиток. Не менше дивною є дальша податкова скаля, бо передбачує 2 прц. додатку для доходів від 10—60 тисяч. Оту скалю треба би відповідно змінити і це в той спосіб, щоби звільнити зовсім від податку тих, що мають заледви т. зв. мінімум екзистенції.

Арт. 2. цього законопроекту передбачує підвишку доходового податку для службових платень і знову ця підвишка паде на тих, які своєю працею заледви можуть заробити на мінімум екзистенції (2.500 зол. — 3.00 зол. — 0. 5 прц. і 3.600—10.000 зол. 1 прц.). Скаля цього нового податку знову не робить ріжниці між доходом 10.400 зол. та 60.000 зол. і означує від них однаковий процент (2 прц.). Якеж може бути порівнання між 10.000 зол. річного заробітку та 60 тисячами?! Вже сам референт більшости звернув на це увагу.

Цим новим податком мають бути обложені виключно недержавні службовики, бо уряд каже, що державним урядникам зредуковано і так платню, а забуває, що в неменших сумах зредуковано платню і приватним службовикам. Наложенням нових податків зменшиться знову консумцію.

Розуміється, що санаційна більшість, не зважаючи на виводи і перестороги опозиції, прийняла на комісії цей законопроект у другому і третьому читанні.

Завтра буде скарбова комісія розглядати законопроект, який передбачує заплату податків в натур, себто збіжжам і вуглем.

—o—

Китай і Япон'я воюють далі.

Секретаріят Ліґи Націй дістав телеграфічні звістки від китайської та японської делеґації про напружене становище в Манджурії. Нанкінський уряд повідомляє, що японські війська все ще займають деякі місця в Манджурії, де завели окупаційний режім. Японці знов нарікають, що китайське населення займається грабіжю і виконує атентати. Рада Ліґи Націй, що займеться цією справою, має зібратися аж 14-го ц. м.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ЖОВТНЯ 1931.

С. ВОЛРЕЙС.

Приємний вечір.

Лілі, служниця панства Голубчиків удруге вже підчас обіду шепнула між одною і другою стравою грубій пані Грубці, куховарці:

— Грубко! Наш пан навіть не діткнувся ваших філетиків!

— Ох! Щож це могло би означати, Лілі?

І Грубка зачудувалася. Але Лілі не мала часу хвилюватись, вона вхопила ваніліевий крем і зникла за дверми.

— Грубко! Наша пані навіть не глянула на крем!

Грубка мало не вмліла.

— Якто, навіть не покоштувала крему? Щож це коїться? Лілі, ви не знаєте?

Лілі нічого не знала. Спостерігла лише, як панство Голубчики сиділи мовчки проти себе, а їхні погляди ні разу не перехрестились зі собою. А це вже щось означало.

Пані Голубчикова нетерпляче вертіла у пальчиках кульки із хліба. Пан Голубчик поправляв свій цвікер. Врешті він дискретно, але так, щоби жінка побачила, зівнув, стріпав порошинку з рукава і сказав:

— Ага, знаєш, нині дають нову драму...

— Та-ак?

І пані Голубчикова зробила міну зачудованої та знудженої.

— Може поїдемо, Макі?

— Мік, прошу тебе, звільни мене від цього! Я нині якось недобре почуваю себе! Маю мігрену, страшну мігрену! — І легенько зітхнула.

— Ах, не може бути, бідна Макі!

І муж жалісно скривився. Лінивo простягнув через стіл свою пухку, як пампушок руку і пальцями діткнувся її золотистого волосся! Та Макі кинулася на спинку крісла.

— Лиши, Мік! Ти знаєш, я не люблю цього... цього міщанства.

Мік винувато посміхнувся і важко підійшов до жінки:

— Я залишуся з тобою, Макі! — І поцілував кінчики її пальців.

— Ох, ні, ні! Мік! Не вяжися мною, прошу тебе. Ти навіть... ти навіть сам поїдь.

— Але, що ти, Макі? Теж! Я гадав, що ти схочеш... Я маю ще нині сотню інтересів!

— Може скорше вернуся до хати і...

— Алеж, коханий Міку! Мені навіть краще буде самій дома. Вір мені, Мік! Я положуся і буду тихесенько лежати! Це мені поможе! Потерла долонею чоло, але так, щоби не нарушити своєї штудерної зачіски.

— Так, це правда! На мігрену — спокій і тиша ідеальний лік.

— Па! Міку!

— Па, моя кохана Макі!

Мік вийшов з хати, зайшов до каварні і просто подзвонив у телефон:

— Гальо! Гальо! 42-43!

— 42-43? О-о! Це ти, Енрієтко? Так, тут Мік! Слухай! Я таки вільний! І то на цілісенький вечір! Уяви собі, Макі має мігрену... Правда — це чудове! Що,що? Ти хочеш нині на ревію? Алеж це прегарно складається! Що? Ти хочеш льожі? Ага! Щоби не афішуватися! Алеж добре. Підемо на партер! Га-га-га! Ти все передбачуєш, моя кохана Енрієтко! Отже за годину в тебе? Цілую твої чудові очка!

А Макі за той час випрямилась на канапі і кликнула в пів-голос:

— Ідіот!

Станула перед зеркалом і потягнула карміном уста. Потім підбігла до телефону.

— Гальо! 21-57! Так! О, це ти! Направду ти Коко? Сам? Ти страшенне легкодушний, Коко! Алеж за ніщо в світі, Коко! Розумієш? Я нині вільна! Так, так! Я якось перехитрила Міка! Я сьогодні страшно хочу піти на ревію! Візьму свою нову сукню! Ти її ще не бачив! Нині від кравця. За ніщо в світі! Я до льожі не піду! Ти скомпромітуєш мене! Но, добре! Макі потиснула дзвінок і на порозі станула Лілі.

— Швидко, швидко, Лілі! Одягай мене!

Голубчикова вертілася, як дзиґа, поверталася на всі боки, присідала, витягала то одну то другу ніжку, випробувала кожніський рух тіла.

— Через тебе я готова спізнитися! Скоріше!

За той час Енрієта трошки марудила нині і три сукні міняла, заки на одну рішилася. Мік мусів тихо сидіти з одною собачкою Сісі і під словом чести не дивитися у бік Енрієти.

— Енрієтко, спізнимося!

— Ох, Мік, який ти неможливий! Таж я не піду без сукні.

Енрієта підбігла до Сісі, поцілувала її в мордочку, а Міка в чоло.

Приїхали до театру саме тоді, коли Шарльота Верн виводила танґо. Ніщо — лиш стіна із чорного оксамиту, а на її тлі Шарльота у сталевому костюмі — як змія.

— Це чудове, Мік, правда?

Мік нагнувся і поцілував Енрієту в долоню. І так сиділи вони притулені до себе, задивлені, захоплені. Всеж таки Мік за хвилину почав нетерпляче вертітися на кріслі.

— Енрієто! Страшенне не люблю закоханих наречених у прилюдних місцях!

— Про кого ти говориш, Міку?

— Ах, поглянь лише на право, отсі зараз коло нас, уже з десять хвилин стискають собі руки! Це ідіотичне.

Враз ґонґ гевкнув, як пес на ланцюгу, музика вірвалась, наче шнурок до сушення білля, Шарльота зникла, а салю залляло біле море світла.

Енрієта і Мік поглянули в бік ідіотичної пари і закаменіли.

По сусідстві сиділа Макі і захоплена тиснула руку Кока.

—o—

З життя Волині.

9.900 зол. кари

Наказом староства в Дубні була зачинена молочарська кооператива в с. Уїздцях за незголошення в промисловому уряді. Молочарня не працювала біля двох місяців. Одначе управі кооперативи пощастило найти докази того, що кооператива таки була своєчасно зголошена. В наслідок рекурсу молочарню відкрили. За якийсь час кооператива одержує наказ заплатити 60 зол. на сан. оглядини молочарні. Наказ був виконаний, приїхала комісія, найшла санітарний стан кооперативи незадовольняючим і молочарню знову зачинили. А в той-же час староство цілою низкою наказів покарало 3-ох членів управи на загальну суму 9.900 зол., себто більше як по 3 тисячі кожного. Чи після цього селяни матимуть охоту працювати в кооперативі?

Таке самоврядування.

На весну ц. р. відбулися вибори до міського самоврядування в Луцьку. За прикладом інших міст Волині обеднаний санаційно-ендецький табор (на Волині ендеки йдуть разом з санаторами) запропонував іншим національностям створити спільний „чисто господарський“ бльок ч. 1, „вільний від демагогії і політиканства“. Зрозуміло, що „Українська Нива“ дістала наказ взяти участь в організації бльоку. І „Нива“ з місця натякнула українцям, що хотіли скласти свою листу на можливі арешти, вязниці й т. д. Так само, всі залежні українці дістали до зрозуміння, що вони повинні йти з бльоком і за це (говорилося тихонько) українцям забезпечується належне число місць у міській раді, становище віцебурмістра й одного лавника. Пішли в курс навіть поголоски, що, мовляв, п. Власовський буде віцебурмістром, а п Ковалевський лавником. На листу поставили „аж“ 2 українців (така пропорціональність): штандарову особу — урядовця проф. Тимошенка й урядовця соймику п. Шульгу, які й пройшли до ради. Одначе бльок „одинки“ більшости не зібрав: на 27 осіб усього 13.

Дня 24. вересня відбулося перше засідання
ради, на якому мала бути вибрана управа: бур-
містр, його заступник і лавники. Організатори
„чисто господарського“ бльоку відразу забули
про „аполітичність“ і заявили, що бурмістром
мусить бути поляк. Радні „погодилися“ й ви-
брали бурмістром п. Оловинського. Тоді сказа-
но було, що й заступником теж „мусить“ бути
поляк і власне аж з Коніна п. Буховський. Се-
ред радних повстав сумнів: чи справді „мусить“
він бути й чи взагалі так „мусить“ бути в само-
врядуванні? Поставлено кандидатури на голо-
сування. Результати третього голосування (в
перших двох ніхто не зібрав більшости) такі:
п. Буховський 12 голосів і жидівський кандидат
Вейц 12 голосів (звичайно п. інж. Тимошенко
української кандидатури не виставляв). Засі-
дання було перерване.

На наступному засіданні 29. вересня жиди
знову виставили трьох своїх кандидатів на ві-
цебурмістра. Таке неґування жидами цього „му-
сить“ дуже образило санаторів, і вони залиши-
ли салю засідань, очевидно, побоюючися, що
жидівський кандидат пройде. Засідання не гід-
булося. Одночасно українець п. Шульга зголо-
сив заяву про виступлення з числа членів ради,
не погоджуючися з такими (?) способами „са-
моврядування“. Тепер хтось зпоза ради має до
вирішення, чи п. Буховський „мусить“ бути ві-
цебурмістром чи ні. Кажуть про призначення
віцебурмістра згори.

До вибору лавника-українця, звичайно, не
дійшло. Одначе ті самі „аполітичні“ організа-
тори „чисто господарського“ бльоку вже тепер
у „Земі Волиньскій“ заявляють, що українець
„не мусить“ бути лавником, бо властиво україн-
ців у Луцьку майже нема, а є лише росіяни. А
росіяни „то цо іннего“ — люди „чисто госпо-
дарські“. З виходом п. Шульги п. проф. Тимо-
шенко залишається в раді одиноким „представ-
ником“ „неіснуючих“ у Луцьку українців. По
черзі на місце п. Шульги має вступити поряд-
ний русскій протоерей Павлюковський; отже в
раді буде аж двох росіян на одного українця —
відпоручника „Української Ниви“ проф. Тимо-
шенка.

Отак „Українська Нива“ пошила в дурні
„господарчо настроєних“ луцьких українців,
які, колиб ішли окремою листою, малиб більше
членів ради й якусь гідну фізіономію. Чи не час
проф. Тимошенкові подумати над тим, яку він
ролю грає й як він необачно шкодить україн-
ським інтересам, скачучи на чужій нитці?

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Дайте моральну й матеріяльну поміч тим, котрі впали жертвою найвищого громадянського обовязку!

Свята „Рідної Школи“.

ЗБАРАЖ

Повітове ювилейне свято „Р. Ш.“ в Збаражі
відбулося дня 20. вересня ц. р. Програма його
складалася з двох частей: 1) торжественне бо-
гослуження з панахидою за померших членів
„Рідної Школи“ у Воскресенській церкві в год.
10.30; 2) святочна академія в домівці „Україн-
ського Дому“ в 14. год. пополудні. В програму
академії увійшли: 1) відкриття свята — голова
Повітового Кружка „Р. Ш.“ д-р Володимир
Гамаль; 2) народні пісні (Лисенко: „Козачень-
ку, куди йдеш“. Кошиць: „На вулиці скрипка
грає“) — міш. хор чит. „Просвіти“ в Іванчанах
під батутою Двораківського; 3) промова відпо-
ручника Гол. Управи „Р. Ш.“ зі Львова; 4) Сте-
ценко-Коваленко: „Не хиляйте в діл прапора“—
муж. хор чит. „Просвіти“ зі Збаража під бату-
тою дир. Льва Красноперн; 5) деклямації: Ру-
данський „Наука“ і Шевченко: „Учітеся, брати
мої“ — Славко Бучинський та М. Шашкевич:
„Мово рідна“ — Леся Добротвір; 6) Фельковичь-
Нижанковський: „Золоті зорі“ — міш. хор сту-
дентської секції при філії „Просвіти“ в Збаражі
під батутою п. Когутової; 7) вправи дівчат
вільноруч до пісні „Прощайте, гори“; 8) Ко-
шиць: „Шум“ (веснянка) — злучені хори чита-
лень „Просвіти“ з Іванчан, Базаринець і сту-
дентської секції під батутою п. Когутової; 9)
живий образ. — Торжественну Службу Божу
відправив декан о. Кіжик з Лубянок Великих
в асисті 8-ох священиків. Гарну проповідь вигo-
лосив парох з Зарубинець о. Пачовський. По
одногодинній обідовій перерві маси народу за-
повнили вкрай величаву домівку „Українського
Дому“, де вислухали цілої програми свята. Від
Гол. Управи „Р. Ш.“ зі Львова витав свято член
президії і фінансовий референт Гол. Управи
дир. Іван Ющишин. Цього довголітнього освіт-
нього діяча Збаращини привитали народні маси
бурею оплесків. Своєю промовою викликав бе-
сідник небувале одушевлення і віру в краще
майбутнє народу. Хорові продукції стояли на
поважній висоті. Особливо вибивався мішаний
хор студ. секції під кермою досвідченої дири-
ґентки п. Когутової. Не менше враження викли-
кав мужеський хор чит. „Просвіти“ зі Збаража,
кермований вправною рукою колишнього на-
шого оперового співака дир. Красноперн. Впра-
ви дівчат вільноруч (інтелігентних панночок,
зодягнених в мистецьку народню ношу) викли-
кали серед глядачів найщиріше захоплення і
признання. Дуже цікавий був теж живий образ,
скомпонований і режисерований п. Когутом.
Цей образ символізував культурну діяльність
„Рідної Школи“. По святі відбулася конферен-
ція найвизначніших повітових діячів, інтелігєн-
тів, міщан та селян, під проводом відпоручника
Гол. Управи. У висліді нарад конференція по-
становила — після попереднього засягнення
опінії в компетентних чинників Гол. Управи
„Р. Ш.“ у Львові — приступити у свому часі до
оснування в Збаражі „Сільсько-господарських
курсів“, котрі мають дати початок середній
сільсько-господарській школі північно-східньо-
го Поділля. Матеріяльну підбудову під ці кур-
си дасть фондація покійного Телевяка (селяни-
на з Красноселець), котрою завідує освітнє
статутове товариство „Український Дім“. Ідея
засновання таких курсів, а в майбутності і са-
мої сільсько-господарської школи, викликала
серед приявних міщан і селян велике зацікав-
лення. Можна сподіватися, що в хвилі зоргані-
зування тих курсів міщанство і селянство Зба-
ращини не відмовить їм своєї моральної і мате-
ріяльної допомоги.

Боротьба з безробіттям на Угорщині та в Чехословаччині.

Соціялістичні посли Угорщини домагаються
скликати надзвичайну сесію сойму, призначену
питанням боротьби з крізою та безробіттям. На
скликання такої сесії потрібно підписів наймен-
ше 50 послів, а соціялісти вспіли зібрати ледви
43 підписи опозиційних послів. Петицію підписа-
ли: 14 соціялістів, 2 з християнської опозиції, 5
ліберальних демократів, 2 народні демократи, 1
незалежний демократ, 19 безпартійних. Як відо-
мо, Угорщиною кермує диктаторський уряд, при
співучасти „тришити трьох“. Уряд опирається на
180 послах парляменту, які безкритично і без
спротиву ухвалюють усі урядові проєкти.

Зовсім інакше виглядає боротьба з безробіт-
тям у Чехословаччині. У Чехословаччині право
до запомоги мають усі безробітні, записані в уря-
ді посередництва праці. Коли звичайні запомоги
вичерпані, а безробітний ще не має праці, одер-
жує з державної каси надзвичайну запомогу. З
тієї запомоги можуть користати безробітні з га-
лузей: текстильного, склянного, металевого, скіря-
ного, деревного, гірничого, друкарського та кера-
мічного промислу.

На звичайні допомоги для безробітних по-
трібної суми дає держава, одна четверта частина
фонду боротьби з безробіттям повстає з виплат
професійних союзів. Спершу держава давала ли-
ше половину, тепер з огляду на поглиблення крі-
зи прийняла на себе обовязок виплачувати ще
одну четвертину допомоги.

Франція піддержує еспанську валюту.

Державний еспанський банк дістав від державного банку Франції нову боргову ґарантію на 1 міліон 200 тис золотих фунтів. Банкові кола в Еспанії невдоволені тим, що Франція поставила зобовязання, щоби звернути їй позичку не чеками на Льондон, а в золоті.

ОСТАННІ ВІСТИ

НАД ЧИМ РАДИТИМЕ СОЙМ.

Пленарне засідання сойму зачнеться в 3. год. попол. в пятницю. На денному порядку є звіти: комісії охорони праці молодих людей і жінок; скарбової комісії про зміну закону про платні державних службовиків, війська, суддів і прокураторів; адміністраційної комісії про організацію адміністраційної статистики; правничої комісії про проект закону, який касує окр. суди в Білій Підляській, Млаві та звіт комунікаційної комісії про проект будови залізниці Краків-Мехів. Крім того на ден. порядку є проект про зміну закону про заг. військову службу, зміни закону про охорону комірників, про устрій адвокатури та про полекші сплат і зобовязань зем. господарств.

КАТАСТРОФА У ГДИНІ.

Мешкальні доми Т-ва Забезпеки Умовин Робітників, недавно збудовані, вилетіли в повітря наслідком вибуху світляного газу. Сильний відгомін вибуху та огнений стовп пожежі покликали на місце випадку товпи людей. В лічниці лежить 7 важко ранених, нових ранених добувають із звалищ. Число вбитих і ранених покищо невідоме.

ТАЙНА КОМУНІСТИЧНА ДРУКАРНЯ.

У Варшаві при вул. Граничній ч. 12. поліція викрила тайну друкарню. Друкарня ця найновішого типу, невідомого в Польщі. Біля друкаря арештували багато комуністів. Загалом арештували у Варшаві 200 комуністів.

КРІВАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В БЕЛЬҐІЇ.

У Гасельті (в Бельгії) 5.500 бувш. військових уладили демонстрацію у відповідь на протибельгійські демонстрації. Весь час ішли бійки між флямандцями та бельгійцями. Активісти здирали з домів бельг. прапори, вибивали шиби, в яких були наліпки в нац. барвах. Активісти нападали на поїзди, що приїздили звідусіль із націоналістами. 500 жандармів не могло дати собі ради. У місц. Кермп вивернули автобус, що віз із Гасельту нац. маніфестантів. Було 10 ранених. Поїзд, що їхав із Гандави, обкидали камінням.

НЮ-ЙОРК ВИРІКАЄТЬСЯ ЗОЛОТОЇ ВАЛЮТИ?

Соціялістичний „Популер“ одержав з Ню-Йорку вістку, що там розглядають проект, на основі якого Зед. Держави виречуться золотої валюти, так що оставлять долярові вільний оборот на грошевих ринках і зречуться піддержувати його якиминебудь інтервенціями.

Згаданий часопис повідомляє, що деякі фр. промисловці ліквідують у банках свої долярові конта. Вістки „Популера“ потверджують у Вашинґтоні. Там думають, що на днях багато европейських держав переведе основну ревізію т. зв. грошевої вартости золота.

У звязку з тим заінтересовані американські кола настоюють на през. Гувера, щоби заініціював скликання міжнар. валютової конференції. Гувер жде з тим поки не приїде прем. Ляваль.

ЖЕРТВИ ВИПАДКУ В АРҐЕНТИНІ.

Близько стації Ля Плята тяговое авто наїхало на моторовий залізничий вагон, в якому їхало 14 робітників, еміґрантів із Польщі, направляти залізничий шлях. Підчас випадку 8 робітників було ранених: Марко Камінський, Михайло Павловський, Семен Крупа, Фелікс Копачевський, Мих. Старик, Іван Куявський, Мих. Вольський та Тимко Чижик.

ЯПОНСЬКІ ЛІТАКИ НАД ЧІН-ЧАВ.

Японські літаки збомбардували місто Чін-Чав, до якого переїхав мукденський уряд. Багато будинків зруйнованих, два китайці згинули. Московська преса повідомляє, що японський уряд признав півтора міліона ен на скріплення військової окупації у Манджурії.

——o——

Біржа.

Гроші.

Американський доляр 8·92·50—8·93·00, канадійський доляр 8·60·00—8·65·00, чеська корона 0·26·33—0·26·50, австрійський шілінг 1·15·00—1·18·50, румун. лей 0·05·00—0·05·50, француський франк 0·34·80 0·35·10, швайцарський франк 1·73·00—1·73·20, фунт штерлінгів 34·50·00—35·50·00, радянський червінець 0·00—0·00, німецька марка 0·00·00—0·00·00

Золото: 20 корон 36·50·00—36·80·00, 20 франків 35·00·00—36·00·00, 20 німецьких марок 00·00·00—00·00·00 10 російських рублів 47·50·00—47·80·00

Товариство Приятелів Союзу Народів про українську справу.

„Век Нови“ в числі з 9. ц. м. приносить таку вістку: „На нараді Союзу Приятелів Ліґи Націй у Перуджії пройшла вчора постанова у справі української меншини в Польщі. Ухвала стверджує, що

вирішення українського питання в Польщі є дуже важке з огляду на брак льояльности до польської держави, який стало показують деякі частини української меншини та з причини істнування терористичних організацій. (Підчеркнення „В. Н.“).

В постанові висловили надію, що співробітництво між польським урядом і партіями української меншини для розвязки українського питання у Польщі безоглядно конечне. Проти ухвали промовляли німці та д-р Армeнсіе“.

Три роки українського щоденника в Румунії.

З днем 1. ц. м. перейшов український щоденник „Час“, що виходить у Чернівцях, у четвертий рік свого істнування. З цього приводу появилася в ч. 881. „Часу“ передова стаття, в якій зведено підсумки його трилітньої праці для добра українського народу в Румунії.

Підсумки ті, не зважаючи на скромний обєм „Часу“, немалі. За його помічю зросла українська національна свідомість, скріпилась відпорна сила українського народу проти всіх заходів денаціоналізації, зросла боєва сила народу і змагання за привернення загарбаних йому національних прав, зросла політична зрілість і сила, з якою нині не тільки рахуються, але й мусять рахуватися у краю і в державі.

Одно, що не вдалося „Часові“ (як сам до того признається), це піддержати той ентузіязм, що зродив той орґан, не вдалося приборкати тої анархчіної вдачі, питомої українському народові, об яку розбиваються й найкращі почини, не вдалося вкорінити в маси почуття обовязку супроти своєї національної преси, на яку спадає весь тягар національної роботи й боротьби. Доказом правдивости вище сказаного є факт, що видавництво „Часу“ саме під кінець третього року істнування, внаслідок недбалости, а вчасти й легкодушности багатьох передплатників, мусіло зменшити обєм часопису до половини...

Не зважаючи на тяжку скруту, в яку попало нині видавництво „Часу“, його керманичі вірять, що українське громадянство Румунії не допустить до його упадку, а навпаки, піддержить його так, що одинокий український щоденник в Румунії буде у свому дальшому істнуванні вповні забезпечений.

——o——

В справі студій у Чехословаччині.

Чехословаччина приймає студентів-славян.

З огляду на те, що замітка „Чехословаччина не приймає студентів чужинців“ у 213 ч. „Діла“ (з 24. м. м.) може дезорієнтувати багатьох наших західньо-українських абітурієнтів, що бажали би студіювати в ЧСР, прошу надрукувати таке вияснення.

У ЧСР „нумерус клявзус“ для чужинців не істнує. Вписи славян-чужинців (зокрема українців) розглядає тутешня високошкільна влада дуже прихильно, не лише на чеських, але й на німецьких високих школах. Про „переповнення“ можна сказати тільки на медичних і тих факультетах, де для студій потрібні лябораторії й подібні уряджения.

Речинець вписів, як і на більшости европейських високих шкіл, звичайно кожного року продовжується. Так після продовженого речинця є ще змога протягом кількох тижнів вписатися до школи при заплаті грошевої „кари“. Декан одного з факультетів чеського університету в Празі, прочитавши згадану замітку в „Ділі“ та приватного українського листа зі Львова про спосіб інформування наших студентів (щодо обмеження вписів) з боку чехословацького консуляту у Львові, висловив підписаному своє надзвичайне здивування та рішучо заявив, що в напрямі обмеження вписів чужинців у ЧСР університетська влада не має ніяких розпорядків. Наприклад фільософічні й деякі інші факультети чеського і німецького університету в Празі, наскільки не брати під увагу збільшене зацікавлення до студій славістики на чеськім університеті, — взагалі не „переповнені“. Але недоцільно посилати з краю почтою документи безпосередньо до шкіл, жадаючи т. зв. „посвідку вписів“ (тимчасову) — щоби дістати візу або знижку пашпортових оплат. Згідно зі заявою ректоратського комісаря чеського університету такі численні прохання протягом останнього місяця відкидали. Отже найліпше це робити через тутешні українські студентські орґанізації. Коли підписаний мусів у справі такої тимчасової посвідки про впис для львівського земляка виконати чотири особисті інтервенції у декана одного з факультетів чеського унів. в Празі (крім кількаразових розмов у цій справі в університетських канцеляріях та довшого викладу деканові про сучасне культурно-політичне положення українців у Польщі), то це сталось мабуть тільки завдяки ріжним приватним поголоскам, що сюди з Польщі надійшли. М. ін. мушу згадати, що на німецькім університеті в Празі на мій запит обіцяли видати таку посвідку про впис *автоматично* при предложенні приписаних документів. Компетентні університетські особи (чеського унів.) висловили м. ін. підписаному погляд, що почин у справі обмеження видачі віз у Польщі для студій в ЧСР вийшов не з чеського боку.

Прага.

Д-р Микола Масюкевич

Відвідини льорда Рідінґа у Парижі.

Голоси француської преси.

Як відомо, анґлійський міністр зак. спр. льорд Рідінґ відвідав 7. ц. м. Париж, щоби переговорювати з представниками француського уряду. Всі розмови льорда Рідінґа з француськими міністрами велися при замкнених дверях і преса лише виключно з власних здогадів торкнулася порушених у тих розмовах питань.

Часопис „Пті Парізіен“ впевняє, що Анґлія хоче показати перед усім світом бажання співпраці з Францією у міжнародній політиці.

Інші часописи звязують відвідини Рідінґа з майбутньою поїздкою француського премієра Ляваля до Вашинґтону. У париських нарадах мала бути мова про ті питання політики, промислу та фінансів, які прийдуть на черґу нарад в Америці. Товариш подорожі Рідінґа Лайт Росс зазначив представникам париської преси, що повинні бути обговорені фінансові питання.

„Журналь“ пише: „Премієр Ляваль їздив до Берліна, щоби приглянутися, чи можливе француско-німецьке співробітництво без полагоди спірних питань. До Америки поїде Ляваль з ясними поглядами на справу. Анґлія у тій подвійній операції заінтересована не менше кожної іншої країни, тим більше, що практичний вислід взагалі залежить від становища Анґлії. Тому відвідини Рідінґа в Парижі мали на меті, щоби зрозуміти, чи Париж поважно хоче порозуміння. З усіх питань, які хоче Ляваль порушити у Вашинґтоні, більша частина залежить від порозуміння між Анґлією та Францією“.

„Інтрасіжан“ догадується, що головні питання порушені льордом Рідінґом у розмовах з француськими міністрами відносились до репараційних сплат на основі пляну Йонґа, заміток до мораторії Гувера й нового розподілу світового запасу золота. Порушували питання вкладів у німецький промисл і фінансової допомоги Німеччині.

——o——

Пайдократія в Румунії.

Вибрики румунських студентів.

Повідомляють з Букарешту: Три студенти напали на учасника міжпарляментарної наради, відомого бельґійського пацифіста Ля Фонтена і його дружину та важко їх побили. Всіх трьох студентів арештувала поліція і вони будуть відповідати перед наглим судом. Студенти кажуть, що не подобався їм пацифістичний виклад Ля Фонтена, виголошений у Букарешті.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Дальші заходи Гувера.

Гувер зібрав представників ріжних партій із парляменту та сенату, щоби представити їм програму національного порозуміння з огляду на найближчу сесію. Це порозуміння мало би бути обороною проти руїнницької праці опозиційних сил. Темою розмов будуть внутрішні справи Спол. Держав, а головно економічні трудноші, які є наслідком економічного стану в Европі.

Американська преса дає до цього пояснення, що през. Гувер має на увазі в першій мірі кредитову ситуацію Америки; з тією метою він скликав уже окрему нараду банкирів і маклерів від купна нерухомостей. Президент має намір повести парляментську акцію спільно з фінансістами, щоби наново здобути довіря широкого населення, яке стримується від вкладів своїх ощадностей до банків.

Одночасно на ню-йорській біржі ці звістки причинилися до незвичайної госси (звижки) від 10 до 20 відсотків. Оживлення на біржі незвичайне.

НОВИНКИ

— Виставка українських мистців у Промисловому Музеї у Львові. Заходом Т-ва Прихтелів Мистецтва у Львові відбудеться 11. ц. м. відкриття виставки українських мистців-плястиків у кімнатах Т-ва в домі Пром. Музею. Виставка обійматиме твори з ділянок малярства, ґрафіки та різьби — так представників старшого покоління, як теж модерністичного напрямку. В осібній кімнаті будуть виставлені твори Олекси Новаківського; у виставці бере участь 30 малярів, ґрафіків і різьбарів. Цілість виставки мусить зацікавити та вдоволити кожного прихильника мистецтва взагалі, а українського зокрема. Виставка отворена кожного дня від 10.—15. год. після полудня; вхід від вул. Дідушицьких ч. 1. Як довідуємося, на виставку надіслано около 600 експонатів, але що сальони польського „Товариства Пшияцюл Штук Пенкних" у Промисловім Музею (вул. Дідушицьких) не всилі помістити такої великої скількости образів, тому жюрі було примушене перевести вибір і призначило на згадану виставку тільки около 250 експонатів. Решту полишено до диспозиції Виділу Т-ва, який, оскільки в пізнішому часі роздобуде відповідний льокаль, буде старатися урядити по змозі ще другу виставу.

— До збірок Національного Музею дарували в місяцях липні, серпні і вересні: Й. Ржержіха з Праги, Вол. Булка, студ. прав, І. Свенціцький, о. Зрада зі Щирця, уряд пар. в Завадові (Яворів), О. Харків з Яворова, о. Д. Міхур з Бібрки, о. М. Стрільбицький зі Сорок Щ., оо. Студити, М. Бордун, І. Вигодованець з Мізуня Ст., о. М. Зінкевич з Соколі, церква в Волиці Деревлянській (ікони), П. Свистельницький з Галича, інж. А. Корнелля, А. Шкварок і о. Гук Вол. з Зубрця, о. Й. Проць зі Снятина, о. Г. Костельник, о. К. Ґуляй з Неставич, Грабовичева Анна, Ст. Навроцький з Волиці. — На розбудову зложили жертви: д-р Кобільник зі Самбора 44.50 зол., през. В. Децикевич 20 зол., уряд пар. в Сороках
Щир. 20 зол., В. Дяків з Немирова 20 зол., О.
Радивил з Копичинець 10 зол., д-р В. Маков-
ський з Ліска 10 зол., о. Л. Залужний з Заланова
10 зол., В. Верхола зі Спаса 10 зол., д-р І. Поло-
хайло з Любачева 10 зол., Студ. Громада в
Стрию 4 зол., о. І. Кузик з Турильча 2.50 зол.,
о. О. Гавришо з Урмання 2 зол. — Всіх жертв
цього року було 4.129.13 зол., а видатків
42.535.64 зол. Дві найбільші салі в новому кри-
лі вже готові до вжитку.

— Посвячення дзвона і хрестів на Клепарові
для нової церкви св. Андрея відбудеться в цю
неділю, 11. жовтня, в год. 11. передпол. Дзвін
і хрести придбав Комітет будови церкви на Кле-
парові з добровільних жертв громадян того пе-
редмістя, які докладають усіх зусиль, аби на-
решті завершити будову своєї церкви, яку ве-
дуть уже кілька літ. Сподіємося, що наше
львівське громадянство явиться якнайчисленні-
ше на цьому святі і докине й від себе лепту на
ту гарну ціль.

— Виставка помешкань у Станиславові. Ви-
ставку новочасних малих мешкань з обстанов-
кою устроює в Станиславові, в днях 11.—25
жовтня ц. р., будівельно-мешканева коопераги-
ва „Нові Доми". Буде це перша того рода ви-
ставка на наших землях. Гості будуть мати на-
году пізнати новочасні способи ощадного бу-
дування й обстановку малих мешкань.

— Новий костел у Радехівщині. В Медведи-
цях, радехівського повіту, недостача потрібної
готівки спинила будову місцевого костела. „Век
Нови" бідкає, що це може вплинути „на украї-
нізацію й заник польського елементу", та взи-
ває до закінчення будови ще перед зимою.

— Арештування. Львівська поліція перевела вчора ревізію в Академічному Домі й арештувала студ. В. Калиновича та Тюшка.

— З львівської хроніки. На площі Марійській авто Н. Судицького потрутило важко Ядвигу Морську. — Слідство у справі знахідки спаленої дитини в печі Мацюків виказало, що дитину замурувала в піч перша покійна жінка Мацюка. — До лікаря Каси Хорих зголосився Фелікс Феркавф. Коли лікар не хотів видати йому посвідки нездібности до праці, він урядив пекольну авантюру та пробив ножем возьного Карла Оленкевича.

— З краєвої хроніки. Наслідком необережности затроїлася світильним ґазом Марія Волощук у Коломиї. — З військової крамниці у Перемишлі забрали вломники товари вартости 4.500 зол.

— Греція мистцем балканських держав. Минулої середи закінчилася в Болгарії т. зв. Балканська Олімпіяда. Серед загальних осягів у змаганнях перше місце здобула Греція 26-и пунктами перед Болгарією (22 п.), Туреччиною (9 п.) і Югославією (4 п.).

— Перед уступленням анґлійського адмірала. Кружляють поголоски про уступлення анґлійського адмірала атлянтійської фльоти М. Юса у звязку з недавною ворохобнею моряків.

— Грецько-турецькі договори. Повідомляють з Атен, що мін. закорд. справ Греції Мих. К..пульос і Туреччини Руджі Бей підписали три договори: приязни, торговлі й обмеження морських зброєнь.

— Французький письменник Олександер Дебре застрілився оноді в одному з париських театрів із жалю за покійною дружиною.

— Бувш. еспанський король Альфонс XIII. купив собі замок Грубля в Чехословаччині й хоче там замешкати.

— През. Гінденбурґ воєнним інвалідам. З нагоди своїх уродин дарував през. Німеччини 425.000 марок на воєнних інвалідів.

— Трошки статистики. Останні підсумки нараховують 631.832 мешканців Букарешту. У 1912 р. мав він лише 341.321 мешканців.

— Старовинний римський віз у Помпеях. Повідомляють з Неаполя, що в домі Менандера в Помпеях найшли старовинний римський віз із цісарської доби, до сьогодні відомий лише з образів на фресках у Помпеях. Праця над збереженням памятки минулого йде повним ходом.

— Знання чужих мов серед старшин у Польщі. В корпусі піхотних старшин володіють чужими мовами: французькою 87 осіб, анґлійською 4, чеською 16, італійською 6, румунською 1, литовською 2, данською 1, сербською 1, турецькою 1, угорською 2, українською 2, кількома мовами 23, разом 147 осіб знає чужі мови. В підсумках не взяли під увагу знання російської та німецької мови, бо володіння ними дуже поширене з огляду на займанщини польських земель Німеччиною та Росією.

— Аль Капоне перед судом. Король чікаґів-
ського підземелля, Аль Капоне станув перед
судом, обвинувачений за контрабанду алького-
лю та податковий обман. Управа міста вирахувала свої шкоди на 1,000.000 долярів. Якби Аль
Капона засудили на найвищу кару, то він ді-
став би 32 роки тюрми та грошевої гривни
80,000.000 долярів. Аль Капоне не признається
до вини. Сензаційному процесові прислухується юрба людей.

— Живе син Альфонса XIII. Телеграфічна ві-
стка з Парижа про смерть сина б. еспанського
короля показалася неправдивою. Помер 60-літн.
кн. Х. Бурбонський, якого деякі еспанські кру-
ги хотіли бачити на престолі замість Аль-
фонса XIII.

— Університет ім. Пікарда. 22. падолиста ц. р.
відбудеться у Штрасбурзі переіменування мі-
сцевого університету на університет ім. Пікар-
да. Тим чином хочуть вшанувати відомого пе-
реможця стратосфери.

— Багаті жебраки. В Міляно помер жебрак
Спінеллі й лишив 30.000 лірів спадщини. — В
Анґлії помер адвокат Стоне, який щороку виїз-
див до Еспанії на жебранину.

— Бирд поїде на полудневий бігун. Відомий
дослідник підбігунових околиць адмірал Бирд
приготовляє нову „проґульку" на полудневий
бігун.

— Хмародери у старині. Хмародери це не ви-
нахід XX. століття. Три віки перед Хр. у Визан-
тії були 14—16 поверхові доми. У цісарському
Римі були доми, призначені на винаєм, високі
на 15 поверхів. Одна постанова римського се-
нату забороняла будувати доми вищі від 20-и
метрів. У старинній Картаґіні були доми 8—10
поверхові. Як кажуть, нічого нового під сон-
цем: все вже було.

—o—

Зі судової салі.

ПОКАРАЛИ ЗА РУБАННЯ У СВОЇМ ЛІСІ.

Дня 28. IX. ц. р. перед карним судом в Рівному відбулася розправа проти селян з Курузван, пов. Рівне, Сидора Закотюка, Сергія Порина і Костя Покальчука за те, що вони порубали сухостян у власнім лісі на дрова. Першого старосто покарало гривною в сумі 330 зол., а суд зменшив її на 144 зол., другого 500 зол., а суд зменшив на 148 зол. і третього на 350 зол., а суд зменшив на 179 зол. З тогож села Ілька Подлесного старосто покарало на 160 зол., а суд зменшив ту суму на 80 зол. і Хому Покальчука на 62 зол., а суд зменшив на 31 зол. Справу інших селян з тогож села відложено для переслухання свідків.

ЩО ВИЙШЛО З ФІЛІЇ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ" В РІВНОМУ.

В Рівному є багато членів Т-ва „Відродження". У грудні 1929 р. підписали вони статут „Відродження" і подали через старосто до воєвідства на реєстрацію філії в Рівному. Півтора року не було звідти жадного повідомлення. Як перший підписаний, гром. Ярмолюк подав 17. IV. ц. р. до старости повідомлення, що дня 14. V. ц. р. відбудуться загальні збори філії „Відродження" в Рівному. Від старости не одержано ні заборони ні дозволу і тому збори відбулися.

На збори прибуло понад 20 членів, які вибрали управу: головою п. Ярмолюка, заст. голови п. Головатого і секретарем п. М. Негребецького та згідно зі статутом до трьох днів повідомили старостро про хід зборів і вибір управи. На це старостро повідомило гром. Ярмолюка, що управи філії не визнає тому, що збори були нелеґальні і покарало гром. Ярмолюка грошевою карою в сумі 200 зол. Гром. Ярмолюк кари не приняв і справу передано до окружного суду в Рівному.

Дня 28. IX. ц. р. відбулася в Рівному розправа проти гром. Ярмолюка. Суд знизив кару з 200 зол. на 50 зол. і 5 зол. судових коштів або 5 днів арешту. Боронив адвокат Балинський з Рівного.

ЦІКАВИЙ ДОКУМЕНТ.

В тернопільському повітовому суді відбула-
ся дня 29. IX. ц. р. карна розправа до ч. спр. IV.
кл. 702/31. проти Яна Ціхоцького, учня 8 кл. гім-
назійної з II. державної гімназії в Тернополі. Об-
винувачений відповідав за проступок легкого
ушкодження тіла з § 411. к. з., а пошкодований
був сільський парубок з Глубічка Великого біля
Тернополя, Василь Полотнянка. Обвинувачений
мешкає в Глубічку Великім, звідки доїздить до
школи до Тернополя.

Долучене до судових актів лікарське сві-
доцтво судового лікаря д-ра Шельонґа ствер-
джує, що Ян Ціхоцький спричинив Василеві По-
лотнянці тілесні ушкодження, себто кілька ран
на руці. По розправі запав увільняючий вирок.

Та не в цьому вага справи. Для нас будуть
цікаві запротоколовані зізнання, які зложив у
суді постерунковий державної поліції з посте-
рунку в Глубічку Великім, Казімєж Лясков-
ський. А саме, цей свідок зізнав, що він дав по-
ручення обвинуваченому Янові Ціхоцькому, на
випадок, як він стріне на вулиці Василя Полот-
нянку, придержати його та припровадити на по-
стерунок поліції. Дальше зізнав цей свідок, що в
часі, як Ян Ціхоцький робив Василя Полотнян-
ку, повнив він, себто Ян Ціхоцький, функції ко-
манданта місцевого „Стшельца". При кінці замі-
тимо ще, що це не перший напад „Стшельца" в
Глубічку Великім на спокійних громадян-укра-
їнців, того „Стшельца", яким командує вихова-
нок польської державної гімназії в Тернополі.

—o—

СПОРТ.

З Карпатського Лещетарського Клюбу.

Виділ К. Л. К. повідомляє, що сухі лещатарські треніґи почнуться в середу 14. ц. м. в год. 3·30 попол. на пл. Сокола-Батька і відбуватимуться кожної середи в год. 3·30 і кожної неділі в год 10 передпол.

З Чехословаччини.

В мин. неділю розіграли ліґові дружини Чехословаччини змагання за мистецтво з таким вислідом: Спарта—Наход 4 : 4 (2 : 1), Славія—Вікторія (Пільзно) 4 : 1 (2 : 0), Богемієнс-Чехіє-Карлін 5 : 3 (4 : 2), Вікторія Жіжков—Тепліцер Ф. К. 2 : 0 (2 : 0). Тепер, по трьох змаганнях, на першому місці в табелі є Спарта (5 п.), на другому Богемієнс (5), на третьому Славія (4). На останньому місці є покищо Кладно (без одного пункту).

Одночасно розіграли у Празі змагання за державне мистецтво аматорських клюбів Нім. Футб. Клюб з Чехослованом—Коліже з вислідом 3 : 3 (2 : 1). Тому, що й ці другі змагання покінчилися ремісово, відбудеться між цими клюбами ще третя, рішаюча розгривка.

З Австрії.

Змагання за мистецтво у Відні: Спорт-клюб—Гакоаг 6 : 1. Тов. змагання: Рапід—Моравська Славія 6 : 0.

З Балкану.

Софія. Болгарія—Югославія 3 : 2 (0 : 2).

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Василь Залуцький, парох Коршова біля Коломиї, помер в 65. р. життя дня 30. вересня ц. р. — З Покійним зійшов у могилу заслужений наш священик і український громадянин. Після висвячення в 1894 р. працював він три роки як сотрудник у Звинячці коло Мельниці, потім 12 літ у Балинцях, а від 1910 р. у Белелуї в Снятинщині, де провів півтора десятка літ. Всюди, де працював як священик, розвивав теж з успіхом і культурно-освітню працю. В 1925 р. перейшов на парохію до Коршова, де, хоч і з підірваним здоровлям, забрався з молодечим запалом до роботи в церкві, школі і в громаді. За його побуту в цьому селі і при його спів-ініціятиві основані майже всі нинішні освітні та економічні установи в Коршові: районова молочарня (найбільша на Покутті), кооператива „Єдність“, кредитівка „Ощадність“, кружок „С. Господаря“, секція господинь, кружок „Рідної Школи“, господарські курси в школі „С. Господаря“, кружок „Відродження“ й інші. В кожну з тих установ вложив він немало праці й енерґії, всі вони завдячують Покійному свій гарний розвиток. Як був скромний і тихий у праці, так тихо й без розголосу жертвував дім на захоронку в Підгайцях, звідки був родом, де найшли приют і виховання десятки українських дітей з Підгаеччини. Про його ревність у праці свідчить найкраще обставина, що вже прикований до смертної постелі влаштував 12-денну місію в Коршові, задуману ще давніше, якій прислухувався сам вже тільки лежачи. — Похорони Покійного відбулися дуже величаво при участи 20 священиків і маси народу. Прощальну проповідь у церкві виголосив о. Савицький, а над могилою декан о. Дмитраш.. Вінки зложили, крім вичислених вгорі установ, також чит. „Просвіти“, громада та учительський збір. — В. Й. П.!

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р Володимир Левицький: З ДОРОГИ НА ПІВНІЧ. Ст. 32°. Львів, 1931. Накладом Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка.

ЖУРНАЛИ

НОВІ ШЛЯХИ, літературно-науковий місячник. Ч. 10. Жовтень 1931.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Вересень 1931. Ч. 9. Р. XXVI.

ЖИТТЯ Й ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал. Місячник. Р. V. 1931. жовтень. Ч. 1. (49). Зміст: † Михайло Галущинський 26. XI. 1878—25. IX. 1931. Ч. Робертс: Орка — морська тигриця. М. Мазепенко: Кремянець. М. Творидло: Сесіль Родс, король діямантів. Я. Пастернак: Що кожний повинен знати з археольоґії. І. Крипякевич: Історичні проходи по Львові. Б. Лисянський: Електричність як сила природи та чинник сучасної техніки. Ю. Крохмалюк: Перший лет на кулистому бальоні. Як вишукують підморський кабель. Хвильовий двигун. Бібліоґрафія.

ДОМАШНЄ ОГНИЩЕ, красне письменство, товариське життя, розривка, справи родинні й родинного здоровля. Місячник. Р. І. Ч. 7. 1. X. 1931.

ВІСТИ З ЛУГУ, письмо присвячене луговим і січовим справам. Місячник. Ч. 8—9. Серпень-вересень 1931. Р. VI.

ДЗВОНИ, літературно-науковий місячник. Ч. 6. вересень 1931.

КУБАНСЬКИЙ КРАЙ, неперіодичний орґан. Ч. 8. 30. липня 1931. Ст. 100. Літографований випуск. Praha. Zizkov, Jizinska 16 17/III. M. Omelcenkova.

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, двотижневий орґан Краєвого Госп. Т-ва „Сільський Господар“ у Львові. Річник XVII. 1. жовтня 1931 Ч. 19.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, ілюстрований місячник „Маслосоюзу“. Р. VI. 1. жовтня 1931. Ч. 10.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 8. X. 1931, за масло експортове і десерове пріма —·— зол., за літру молока 24 сот., літру сметани 1·10 зол., копу яєць 5·60 зол.

З огляду на непевну ситуацію цін масла не подається.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Пятниця, 9. жовтня, година 7·30 веч. „Моральність пані Дульської“.
Субота, 10. жовтня, година 7·30 веч „Моральність пані Дульської“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Десятьох із Павяка“.
ЛЕВ: „Десятьох із Павяка“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручник“ (Моріс Шевальє.)
МІРАЖ: Звукова фільма: „Синій метелик“ (Марлєна Дітріх, Еміль Янінгс).
ОАЗА: Звукова фільма „Король прошаків“.
ПАЛЯС: Звукова фільма „Давид Гольдер“ і тижневик Фокса.
ПАН: „Звукова фільма: „Монте Карльо“.
ПАСАЖ: „За гріхи брата“ та звуковий додаток.
ПРОМІНЬ: „Магдалина“ та додатки.
СОНЦЕ: „Жінка на місяці“ і „Ріф нарешті сам!“
СТИЛЕВЕ: „Адютант“ (Мозжухин)
УТІХА: „Карльо Альдіні в панцирнім авті“ і „Терня долі“.
ХИМЕРА: „Неаполь співаюче місто“, (Ґ. Кепура, Б. Гельм).

Програма радіо.

Субота, 10. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 19·30 „Сучасні питання акустики“. **Моравська Острава** (263,4) 22·25 Пісні й танці. **Брно** (341,7) 20·05 Муравські пісні. **Льондон** (356,3) 21·30 Збірний концерт. **Гамбург** (372,2) 20·00 Вечір оперової музики. **Букарешт** (394,2) 17·00 Легка музика. **Сотенс** (403,8) 20·30 Збірний концерт. **Берлін** (419) 18·05 „Живуча вода“ — оповідання; читає Автос. **Харків** (426) 15·00 Концерт. 20·00 Концерт. **Рим** (441,2) 17·30 Концерт. **Гельсінґфорс** (453,2) 21·15 Танкова музика. **Лінгенберг** (472,4) 19·30 „Будова міст у давних і новітних часах“. 20·00 Веселий вечір. **Прага** (486,2) 19·05 Музика. **Міляно** (50.,8) 21·00 Народний вечір. 23·00 Танкова музика. **Бруксеља** (508,5) 21·00 Концерт. **Відень** (516,4) 17·00 „Подорож по Анатолії“. 17·30, 19·30 Концерти. **Будапешт** (550,5) 17·25 Музика балалайок. **Любляна** (575,8) 20·30 Хор. **Ленінград** (1000) 11·10, 15.00, 18·30 Концерти. 20·00 Літературна гутірка. **Осльо** (1071,4) 16·30 Концерт. **Калюндборг** (1153,8) 22·25 Спів 22·25 Танкова музика. **Москва** (1481) 13·00 Література. 19·30 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 22·30 Танкова музика. **Париж** (1724,1) 22·45 Грамофонові кружки.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота 10. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11·55 Час із Варшави та програма. 12·10 Про погоду дня. 15·05 Господарські оповістки 15·15 Військові новини для всіх 16·05 „Пролетаріят і література“. 16·20 Хроніка 16·40 Легка музика. 17·10 Відчит. 18·05 „Нурець“ оповід для дітвори 18·30 Концерт для молоді 18·50 Всячина. 19·15 Господарські новини. 19.30 „Вчорашна й сьогоднішна архітектура Львова“. 19·45 Радієвий денник. 20·00 „Поворот моряків“. 20·15 Збірний концерт. 21·55 „На овиді“. 22·15 Збірний концерт. 22·40 Оповістки. 23·00—24·00 Танкова музика з львівської „Багателі“. 12·15, 14.45, 15·25, 19·25, 22·10 Грамофонові плити.

Неділя 11. жовтня 1951.

Львів (380,7) 10·15 Служба Божа з львівської римо-кат. катедри 11·35 Передача з Варшави: Місійний відчит. 11·58 Передача часу з Варшави. 12·10 Передача з Варшави. 16·20 „Про жіночу моду“. 16·30 Відчит із Кракова. 16·45, 19·40 Грамофонові плити 16·55 Передача з Варшави 17·25 Передача з Бруксела 18·00 Мандоліністи 18·20 Листування 18·35 Продовження гри мандоліністів. 19·00 Всячина. 19·20 Література й музика 19·45 Передача з Варшави. 22·25 Спортова оповістка. 23·00—24·00 Музика з львівської „Багателі“.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооператива Українськай Театр у Львові (був. ім. Тобілевича).
ГОРОДЕНКА:
10. X. „Про що Тирса шелестіла“.
11. К. „Циганка Аза“.
КОЛОМИЯ:
12. X. „Лялька“.
13. X „Пурґа“.
14. X. „Про що Тирса шелестіла“.
СТАНИСЛАВІВ:
15. X „Лялька“.
16. X. „Пурґа“.
17. X. „Чесна Сузанна“.
18. X. „Про що Тирса шелестіла“.

Український театр під адм. пров. І. Волощука.
ЯРОСЛАВ: з поворотом ще 2 вистави.
10. X. — Циганка Аза.
11. X. — Наталка Полтавка.
ПЕРЕМИШЛЬ:
12. X. — Хмара.
13. X — Для щастя (премера).

Перед виїздом на захід театр доповнить хор і прийме 1 тенора, 1 сопрана і 1 танцера нар. танців. — Оферти прошу слати на руки І. Волощука. Адреса в часописах.

Концерти Василя Тисяка відбудуться: дня 10. жовтня в суботу в Дрогобичі, в салі Сокола, а дня 11. жовтня в неділю, в Бориславі в салі кіна „Кольосей“ (Народний Дім). Фортепяновий супровід пані Кулицька.

На Рідну Школу зложили в золотих ВП.: Антонія з Острожинських і інж. Михайло Савчук Львів 50 замість повідомлень про своє вінчання яке відбулося 23.IX в Задвірю к. Львова, Студент. Секція в Камінці Стр. 23·15, як частину доходу з вечерниць, Учні VIII. Б. кл. української гімназії в Перемишлі 30, Учні VII. Б. тоїж гімн. 30, з нагоди іменин Опікуна кляси Маруся Січинська Львів 10 замість квітів на домовину бл. п. о. Александра Грегоровича, Т-во „Основа“ Львів 60 як частину доходу з балю в 1930 р. — ВП. Жертводавцям складає щиру подяку **Головна Управа.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

КАНДИДАТ АДВ. з 3-літ. практикою шукає місця в адвоката зараз. — Зголошення до Адм. „Діла“, під „Кандидат“. 624 3—3

ЗРЕДУКОВАНИЙ учитель рільничої школи на Поморі, добрий промовець і орґанізатор, практика в кооперації, вміє вести хор і книговодство, шукає відповідної праці від 1. XI. 1931 р. — Ласкаві зголошення: М Девоссер — Станиславів, вул. Слоґацького, ч. 34. 633 2—2

ІНТЕЛІҐЕНТНА ОСОБА займеться кухнею, господаркою у священика целебса, вдівця. Листи до Адміністрації „Діла“ під „Посада“. 641

ІНТЕЛІҐЕНТНА ОСОБА пошукує посади господині за невеликою винагородою. Адмін. „Діла“ під „Вдова“. 645

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ згублену військову книжочку видану П. К. У. Санок на імя **Гоц Григорій.** 643

КАНДИДАТ АДВ. з річною судовою і бюровою практикою шукає місця в адвоката зараз. Зголошення до Адміністрації „Діла“ для „Пильний“. 644 1-5

МОЛОДИЙ двірський льокай з добрими свідоцтвами шукає посади від зараз. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Чесний“. 6..

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Звичайні Загальні Збори

студентського кружка „Р. Ш“. ім. П. Могили відбудуться в неділю 11. жовтня 1931 в год. 1·40 попол. в залі Академічного Дому.

Денний порядок: 1) Відкриття. 2) Звіт Старшини. 3) Звіт Контр. Комісії. 4) Вибір нової Старшини. 5) Евентуалія. Члени являться обовязково. — **Старшина кружка.**

Загальні Збори

Членів Товариства Українсько-руська Бурса ім. Митр. гр. А. Шептицького у Львові відбудуться в суботу дня 24 жовтня в год. 4. попол. в мешк. Краєв. Тов. кред. **(вул. Домініканська ч. 11. партер)** з таким денним порядком: 1) Відчитання протоколу останніх Зборів. 2) Звіт дотеперішнього Виділу. 3) Звіт Контрольної Комісії. 4) Вибір Голови, чотирьох членів Виділу, трьох заступників і трьох членів Контрольної Комісії. 5) Внески і інтерпеляції. — В разі недостачі комплету, відбудуться нові Збори в год. 5. з тим самим порядком і в тім самім місці. — **о. д-р І. Фіголь,** голова. **М. Полек** секретар.